

[Hartvig Frisch.]

vil kende tilstrækkeligt til det socialdemokratiske Parti til at vide, at man kan ikke finde noget Parti, der er saa demokratisk opbygget fra den nederste Etape til den øverste — naa, men det var et Indskud.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at jeg ikke havde svaret ham i Rødby. Jeg tror, det ærede Medlem maa have glemte, at medens hans Taletid ved dette Møde var nærmest ubegrænset, var Rammerne meget snævre for mit Vedkommende, og det er derfor lidt ubilligt, synes jeg, af det ærede Medlem at drage Slutninger her i Tinget af, hvilke Spørgsmaal jeg eventuelt ikke har svaret paa af hans talrige Paastande ved dette Møde. Men hvad det her drejer sig om, var altsaa en Paastand, som jeg erindrer saaledes, at Kommunerne er Demokrater, da de i Rigsdagen aldrig har stemt imod Demokratiet. Saaledes erindrer jeg Udtalelsen. Jeg ser nu, at det ærede Medlem erindrer den lidt anderledes, og jeg skal tillade mig at citere hans Formulering, den staar Sp. 541 i Folketingstidenden:

„Har vi Kommuner, siden vi i 1932 kom ind i Folketinget, stillet noget Forslag eller foretaget nogen Handling, der stred imod Demokratiets Idé?“

Hvis jeg nu havde haft Tid til nede i Rødby at svare paa alle det ærede Medlems Spørgsmaal, vilde jeg angaaende det om Afstemningen have afvist det, for det gælder jo til Wandsbeck, hvis det er en Afstemning, der er rent taktisk bestemt. Det afgørende i dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem selv har rejst i denne Sal, og som jeg derfor skal svare paa, maa være, hvad man mener og tilsigter.

Da det ærede Medlem første Gang talte her i Tinget i December 1932, mødte han med en bombastisk Erklæring om, at Kommunerne var det eneste Parti, der repræsenterede Arbejderne her i Danmark. Der var to dengang. Og saa tilføjede det ærede Medlem: Arbejderklassen har ikke Brug for to Partier. Der kan ikke eksistere to Arbejderpartier. Den Bemærkning maa jeg i og for sig give ham Ret i, jeg kan blot ikke forstaa, at han ikke her i dansk Politik har taget bedre Konsekvens af det Standpunkt. Men naar man saa ser videre paa, hvad det ærede Medlem ved den Lejlighed talte om,

vil man se, at han fortsatte med at gaa over til at vise, at Kommunisternes strategiske Linie gaar ud paa at samle saa mange som muligt til aktiv Deltagelse i Revolutionen, og ved Arbejdet herfor vil Kommunerne betjene sig af forskellige Midler, sagde det ærede Medlem, hvoriblandt Optræden og Deltagelse i dette Parlament.

Nu har det ærede Medlem ganske vist ikke her i Parlamentet stillet Forslag om Revolution, men han har dog proklameret den som Maalet. Og at alt dette med at melde sig her i Parlamentet i Virkeligheden ikke var af Kærlighed til Demokratiet eller Parlamentarismen, viser følgende Tilføjelse til hans Strategi, som han angav i 1932. Udtalelsen findes i Folketingstidenden for 1932, Sp. 1273. Der siges:

„... fordi vi paa vor Plads herinde bedre er i Stand til at afsløre ... hele Hulheden i Demokratiet og Parlamentarismen, dette System, som mangfoldige Arbejdere endnu tror paa, idet de endnu ser hen til Christiansborg som noget op- højet“.

Saaen var det ærede Medlems Præsentation over for os her i Tinget, da han kom ind. Der var ganske vist ikke dengang sket det, at Partiet som en Fugl Phønix var steget op af Asken, men kan det egentlig undre det ærede Medlem, at vi andre, som, da vi første Gang hørte det ærede Medlem, stode paa hans Ord, nu stiller os noget tvivlende? Vi har nemlig gjort den Erfaring, at Partiet har indtaget mangfoldige Stillinger specielt til Demokratiet, men altid saaledes som visse mekaniske Dukker, at der var en usynlig Snor bagved, der trak i ham, snart til Angreb, snart til Ikke-Angreb, i Dag eet, i Morgen noget andet.

Naar derfor det ærede Medlem vil have Certifikat f. Eks. af mig, hvad hans Spørgsmaal jo drejede sig om, paa at være dansk Demokrat, og naar han samtidig vil fastholde Bekendelsen til den Leninske Tese om Proletariatets Diktatur, bør det ikke undre ham, at vi andre er skeptiske, navnlig da vi ved Kommunisternes Afvisning af et Enhedsparti saa hele den gamle strategiske Linie dukke op igen.

Til Gengæld kan Kommunerne glæde sig over, at de har haft Held til at overbevise det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, saa at Borgerskabet i Danmark har slaaet Fløj-